

F R A N C I S C I
T V R R I A N I
Societatis Iesu.
D E V O T I S M O N A S T I C I S.

L I B R I D V G

Num. 7. cap. 8. num. 53.

15

23062

R O M Æ
Apud Vincentium Luchinum
M. D. LXVI.

et a Comp. de Jesus de Salamanca

FRANCISCI TURRIANI DE VOTIS
MONASTICIS LIBRI DVO
AD LECTOREM.

C R I P S E R A M Iam pridem librum de apostatis, quæ
fuit p̄imus meorum omnium librorum, quos ad Utilita-
tem hominum scribere insitai. Scipseram etiam diu post
alterum librum diuersæ quidem inscriptione, sed non di-
uerso argumēto, idest, de inviolabili religione Votorum
sic .n. inscripsi. Cum Vero ille meus liber primus uix
iam reperiretur, dedi operam, ut iterum ederetur adhibita quadam correctio-
ne, & mutato titulo, non .n. de apostatis, ut prius, Sed deuotis monasti-
cis inscripsi, quæ inscriptione Vtriusque libri erit Communis. Volui de hoc le-
torem admonere, vt si in illum primum forte incideret, & cum hoc ite-
rum edito Conserret, si quid appositum, aut Correctum, aut mutatum leg-
geret, Causam non ignoraret. Valeo.

A y

FRANCISCI TURRIANI DE VOTIS MO,
naстicis nullo prætextu violandis liber ad amicum

V M superioribus diebus vna essemus, & ex alio aliud querentibus, vt sit, nobis inter nos sermo incidet de apostatis, & exemptis monachis, deq; translati ad ordinem canonicorum regularium, (sic. n. loquuntur) rogasti, vt ad te meam de his sententiam prescriberem, & quo iure, & auctoritate transferri, atq; eximi licet. De quo tametsi alij tibi melius respoderent posse, tamē me maluisti, siue propter nonnullam tuam fortasse de me opinionē, siue propter benevolentiam, & familiaritatem, siue propter otium honestum, quo me abundare sciebas in domo & familia optimi patroni mei, & Cardinalis lectissimi SALVIATI, siue propter hæc omnia, simul etiam petisti, vt id facerem breui, ne prius quam responderem, studium istud tuum, & desiderium sciendi languesceret. Quamobrem cum negare non possem, quod te tantopere & tam cito velle videbam, statim relicto omni cultu orationis, omne tempus fuit mihi in differenda, & limanda veritate consumendum. Ut autem inde incipiam, commemorabo prius protuenda religione votorum aduersus eorum violatores exempla summae severitatis ad correctionem nostram, in quos finis seculorum deuenierunt, litteris sanctis prodita, ne violamus pacta, & iuramenta, sicut quidam eorum violarunt, & grauissimas poenas dederunt: nec tentemus Christum, sicut quidam illorum tentauerunt, & perierunt. hæc n. in figura contingebat illis, id est erant hæc exempla, & imago vitæ nostræ, vt similiter nobis euenturum putemus, si similiter vixerimus, quos ad praecanenda peccata, illorum supplitijs, quæsi quibusdam typis iam olim deus eruditbat.

Ergo cum Iudei olim a Babylonij oppugnaretur, imminet etq; periculum seruitutis, rex Sedecias perterritus Hieremiz minis, egit cum populo, vt legem de manumittendis seruis Hebreis septimo quoq; anno iamdiu neglectam renouaret, iurarunt itaq; eo anno manumissuros se hebreos seruos, vt lex iubebat, quod quidem fecerunt, sed ita, vt breui eos facti poeniteret, dimissoq; seruos ad seruitutem retraherent, quam obrem accessit Hieremias cum minaci, & horribili prædictione eorum majorum, quæ haud ita multo post consecuta sunt. proterea singuit; hæc di-

Quid de-
us minatus
fit Hebreis
propter fra-
ðā fidē pa-
cti, & iuris
iurandi in
seruis ma-
numissis.

A cit

DE VOTIS MONASTICIS

& in errorem alios inducerent, ut errare & inducere passim videmus alios alijs grauius, grauissime vero iam diu luteranorum magistros, quorum sunt principes apostolæ illi Theologi, quos diximus, quos in casum dedit vita corrupta, quam mox consequutus est contemptus ecclesiæ, & sanctorum doctorum, qui cū sint corde immundo, deum videre non possunt, neq; cœconomias eius, neq; ecclesiæ sancte dei, beati vero mundo corde, quoniam ipsi deum videbunt. habes, quid de eo, quod rogasti, sensam. & alia præterea non importune, aut incommodo oblata, neq; ut puto, aliena, quæ omnia ut ab alijs melius, sicuti principio dixi, ita per te poteris vberius, limatusq; intelligere, si in sucepto scripturæ sanctæ studio perrexeris. te vero precor homo dei, qui occasionem scribendi obtulisti, si quos monachos cognoveris, aut cogitare de apostasia, sive autonomia, aut iam factos apostatas vel autonomos, quorum est ingens in hac vrbe numerus, ut queras eos, huncq; illis libellum, si videbitur, legendum offeras diligenter, sciens, q; qui conuerti fecerit peccatorē ab errore viae suæ, saluabit animam eius, & operiet multitudinem peccatorum, simul etiam sciens, eiusdem corporis membra idem ipsum proficisci sollicita esse debere faciendumq; nobis omnibus, quod in missa grecorum his verbis identidem monet diaconus, epigonuscete allelois. idest, ut inter nos vicissim alij alios noscamus, quod Iesus sirach dixit, mandasse vnicuiq; deum de proximo suo in christo Iesu domino nostro, cui gloria, & honor cum parte, & sancto spiritu in secula seculorum, Amen.

R O M A E, apud Heredes Valerij, & Aloysij

Doricorum Fratrum, Brixienium

Anno M. D. LXVI.

FRANCISCI TURRIANI

DE INVOLABILI RELIGIONE VOTOS

rum monasticorum ad Reuerendissimum

STANISLAV M HOSIVM

Cardinalem Varmiensem.

LIBER SECUNDVS.

T medici facere solent, cùm medicamenta
renouant, si vel morbus ingrauescit, vel non
releuatur, ijs verò etiam, qui cōmoda vale-
tudine vtuntur, interdum potionē aliqua
præcauent, præsertim cùm coeli, aut tempo-
rum cōmutationes instant, ne firma corum
valetudo tentetur, sic mihi faciendum esse
existimauit, vt qui iampridem librum Apostatis scripsisse, id est, medicinam ex scripturæ sanctæ pixide, & ex obseruatio-
nibus spiritualium medicorum, patrum sanctorum eisdem pro-
tulisse, nunc altero rursus libro huius morbi grauissimi ag-
grederer curationem, ijs etiam interim præcauens, qui rectè va-
lerent, ne qui eorum aliquando in tanta præsertim horum tem-
porum licentia, & contagione similiter ægrotarent. Sed prius
ad ea, quæ ab hereticis contra dicuntur, existimo dici oportet,
ne qui fallantur. Dicam autem quām breuissimè potero, vt
postea in confirmandis nostris, quod tum difficilius, tum uti-
lius est, quām in alienis refellendis, longior esse possim. Eligam
verò unum ex omnibus hereticis, qui dudum ad manus meas
venit, cuius disciplinam sequitur ecclesia Geneuensis, imò ipsa
jam disciplina, vt auctoris Galli, quasi iure suo in Galliam pro-
dire cœpit, & multis, vt audio, monachis tum viris, tum fœmi-
nis deserēda esse monasteria persuasit. Hæc verò tibi Reuerēd.
STANISLAE HOSIE hoc cognomento dignissime dedica-
re volui, tum vt hac ratione gratam memoriam tuorum erga
me meritorum ostenderem, tum vt hic liber tibi dedicatus, qui
contra eos, qui ab Euangelio, quod pervertunt, Euangelicos se
appellant, multa eruditè, grauiter, ac magna cum vtilitate seris-
pisti, maiore auctoritate, maiore item spe vtilitatis in publi-
cum exiret.
Caluinus igitur in instit. suis, c. iiiij. de votis art. 5. omnes elhe-

A